ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ତେହଉର

ଇତିହାସିକ ସମାନାନ୍ତରତାର ଉଦ୍ଘାଟନ: ଯେରୋବୋଆମଙ୍କ ପ୍ରତାରଣା ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ବିଶ୍ୱାସର ପରୀକ୍ଷା

Jeff Pippenger
2024-02-06

ଲେବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକର ପଚିଶ ଓ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଭଙ୍ଗିତ ଚୁକ୍ତିର ପୂର୍ଭିସ୍ୱରୂପ, ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦେବଙ୍କ କ୍ରୋଧାବେଶ ଅଧୀନରେ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛିତରାଇ ରହିଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ କ୍ରୋଧାବେଶର ସମାପ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷ, 1844 ମସିହାରେ ଏହି ଦୁଇ ରାଜ୍ୟକୁ ଆଧାତ୍ମିକ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଏକ ରାଜ୍ୟରେ ସମାବେଶ କରାଯିବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଏହି ଦୁଇ ଜାତିର ସମାବେଶକୁ ଯେହି ଦୁଇଟି ଲାଠିକୁ ଯିହିଜ୍କେଲ ଏକତ୍ର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଲିୟଙ୍କ କାହାଣୀରେ ସାରେଫତର ବିଧବା ଯେହି ଦୁଇଟି ଲାଠି ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ସେଥିରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ରେ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ସମାପ୍ତି ଘଟିଲା, ଏବଂ ଏହା କରିବା ସହିତ ସେହି ଦୁଇ ରାଜ୍ୟର ଆରମ୍ଭକାଳୀନ ଇତିହାସକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କଲା।

ଯେରୋବୋଆମ୍ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନେ ଯିହୂଦାକୁ ଯାଇ ଯେରୁଶାଲେମସ୍ଥିତ ପବିତ୍ରାଳୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ନ ପାରନ୍ତୁ ବୋଲି, ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟରେ ଉପାସନାର ଏକ ଜାଲିୟାତି ପ୍ରଣାଳୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

> ଏବଂ ଯେରୋବୋଆମ ନିଜ ହୃଦୟରେ କହିଲେ, ଏବେ ରାଜ୍ୟ ଦାଉଦଙ୍କ ଘରାଣାକୁ ଫେରିଯିବ: ଯଦି ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେରୁସାଲେମରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ବଳି ଦେବା ପାଇଁ ଉପରକୁ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହୂଦାର ରାଜା ରେହୋବୋଆମଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରି, ପୁଣି ଯିହୂଦାର ରାଜା ରେହୋବୋଆମଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବେ। ଏହି କାରଣରୁ ରାଜା ପରାମର୍ଶ କଲେ, ଏବଂ ସୁନାର ଦୁଇଟି ବଛୁର ତିଆରି କରି, ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେରୁସାଲେମକୁ ଉପରକୁ ଯିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର; ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଦେଖ, ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ତୁମର ଦେବତାମାନେ, ଯେମାନେ ତୁମକୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ଗୋଟିଏକୁ ବେଥେଲରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ଦାନରେ ରଖିଲେ। ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାପ ହେଲା; କାରଣ ଲୋକମାନେ ସେହି ଗୋଟିଏର ସମ୍ମୁଖରେ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ଦାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଉଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ଲେବୀର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ଏବଂ ଯେରୋବୋଆମ ଅଷ୍ଟମ ମାସରେ, ମାସର ପନ୍ଦରତମ ଦିନରେ, ଯିହୂଦାରେ ହୁଏଥିବା ପର୍ବ ପରି ଏକ ପର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲେ, ଏବଂ ସେ ବେଦୀ ଉପରେ ବଳି ଅର୍ପଣ କଲେ। ସେ ବେଥେଲରେ ଏହିପରି କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜେ ତିଆରି କରିଥିବା ବଛୁରମାନଙ୍କୁ ବଳି ଦେଲେ; ଏବଂ ସେ ବେଥେଲରେ ସେ ନିଜେ ତିଆରି କରିଥିବା ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ଏହିପରି ସେ ବେଥେଲରେ ନିଜେ ତିଆରି କରିଥିବା ବେଦୀ ଉପରେ ଅଷ୍ଟମ ମାସର ପନ୍ଦରତମ ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜ ହୃଦୟରୁ ଉଦ୍ଭାବନ କରିଥିବା ସେହି ମାସରେ, ବଳି ଅର୍ପଣ କଲେ; ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲେ; ଏବଂ ସେ ବେଦୀ ଉପରେ ବଳି ଅର୍ପଣ କରି ଧୂପ ଜ୍ୱାଳାଇଲେ। ୧ ରାଜାବଳୀ ୧୨:୨୬–୩୩।

ତାଙ୍କ ର ଉପାସନା-ପ୍ର ଣାଳୀ କାଥଲିକତା (ପୌରାଣିକତା)ର ଏକ ଆଦର୍ଶ ରୂପ ଥିଲା, କାରଣ ଆହରୋନଙ୍କ ବିଦ୍ରେ ।ହରେ ଯେପରି ଘଟିଥିଲା, ସେପରି ଏହା ପଶୁ ପାଇଁ ଓ ପଶୁର ଏକ ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥ ।ପନ କରିଥିଲା। ସେହି ଦୁଇଟି ବଛୁରା-ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତି ସୁଣାରେ ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ବାବିଲୋନକୁ ପ୍ର ତୀକିତ କରୁଥିଲା। ସେହି ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମିଶରର ଦେବଦେବୀମାନଙ୍କ ୁ ଉତ୍ସ ର୍ଗ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେମାନଙ୍କ ୁ ଆହରୋନ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ପରିଚୟ କରାଇଥିଲେ, ସେପରି—"ଏହିମାନେ ସେହି ଦେବତାମାନେ, ଯେମାନେ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ୁ ମିଶରଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଛନ୍ତ ି।" ସେ ଦୁଇଟି ସହରରେ ଦୁଇଟି ବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଏକସାଥିରେ ବିଚାର କଲେ କଳିସିଆ (ବେଥେଲ) ଓ ରାଜ୍ୟ

(ଦାନ)ର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ବେଦୀଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ବେଦୀର ଜାଲିଆତି ରୂପ ଥିଲା; ସତ୍ୟ ବେଦୀ ହେଲେ ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ , ଯେପରି କାଥଲିକତା ନିଜକୁ ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ ଙ୍କ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ପ୍ର ତିନିଧି ବୋଲି ଦାବି କରେ। ସେ ଏକ ଭ୍ର ଷ୍ଟ ପୁରୋହିତତ୍ୱ ଉତ୍ଥା ।ପନ କଲେ, ଯେପରି କାଥଲିକତାର ପୁରୋହିତମାନେ ଅଛନ୍ତ ି। ସେ ନିଜର ଉପାସନା-ସେବା ପାଇଁ ଏମିତି ଏକ ଦିନ ଚୟନ କଲେ, ଯାହା ଈଶ୍ ରଙ୍କ ସତ୍ୟ ପର୍ବଦିନମାନଙ୍କ ଯେକୌଣସି ଦିନଠାରୁ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭିନ୍ନ ଥିଲା; ଏହିପରି ଭାବେ ଏହା ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟ । ଉପାସନା-ଦିନ ସମ୍ ନ୍ଧ 1ୟ ବିବାଦକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

ତାଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ, ଈଶ୍ୱର ଯିହୂଦାରୁ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ, ଯେଣିକି ସେ ତାଙ୍କର ଜାଲିଆତି ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀକୁ ତିରସ୍କାର କରନ୍ତୁ।

> ଏବଂ ଦେଖ, ଯିହୂଦାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣିଷ ବେଥେଲକୁ ଆସିଲେ; ଏବଂ ଯେରୋବୋଆମ ଧୂପ ଜଳାଇବା ପାଇଁ ବେଦୀ ପାଖରେ ଦାଁଡିଥିଲେ। ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ବେଦୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ, ହେ ବେଦୀ, ବେଦୀ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତି; ଦେଖ, ଦାଉଦଙ୍କ ଗୃହରେ ଜଣେ ଶିଶୁ ଜନ୍ମିବ, ତାହାର ନାମ ହେବ ଯୋଶିୟ; ସେ ତୋର ଉପରେ ସେହି ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ପୁରୋହିତମାନଙ୍କୁ ବଳି ଦେବ, ଯେମାନେ ତୋର ଉପରେ ଧୂପ ଜଳାନ୍ତି, ଏବଂ ମଣିଷମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥି ତୋର ଉପରେ ପୋଡ଼ାଯିବ। ଏବଂ ସେହି ଦିନେ ସେ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେଇ କହିଲେ, ଏହାହିଁ ସେହି ଚିହ୍ନ ଯାହା ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି; ଦେଖ, ବେଦୀ ଫାଟିଯିବ, ଏବଂ ତାହାର ଉପରେ ଥିବା ଖରା ବାହାରି ପଡ଼ିବ। 1 ରାଜାବଳୀ 13:1–3.

ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଭବିଷ୍ୟତ୍ରେ ରାଜା ଯୋଶିୟଙ୍କ ଜନ୍ମକୁ ଚିହ୍ନିତ କରି ଏକ ତ୍ରିବିଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଘୋଷଣା କଲେ। ସେ ପୂର୍ବକଥନ କଲେ ଯେ, ଯୋଶିୟ ସେହି ନକଲି ବେଦୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ, ଏବଂ ସେହି ଯୋଶିୟ ସେହି ବେଦୀ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦାହ କରିବେ। ସେ ଯେରୋବିୟାମଙ୍କୁ ଏକ ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଲା ଯେ ଯେରୋବିୟାମଙ୍କର ବେଦୀ ଭାଙ୍ଗି ଖୋଲିଯିବ ଏବଂ ତାହାର ରାଖ ଝରିପଡ଼ିବ। ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଯେରୋବିୟାମ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ଘୋଷଣା ଶୁଣିଲେ, ସେ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ସର୍ବଥା ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିଲେ।

> ଏବଂ ଏହା ଘଟିଲା, ଯେତେବେଳେ ରାଜା ଯେରୋବୋଆମ୍ ବେଥେଲର ବେଦୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘୋଷଣା କରିଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେ ବେଦୀଠାରୁ ନିଜ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରି କହିଲେ, "ତାଙ୍କୁ ଧର।" ତେବେ ସେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରିଥିଲେ, ସେହି ହାତ ଶୁଖିଗଲା, ଯେପରି ସେ ପୁଣି ତାହାକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଫେରାଇ ଆଣିପାରିଲେ ନାହିଁ। ବେଦୀଟି ମଧ୍ୟ ଫାଟିଗଲା, ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଯେ ଚିହ୍ନ ଦେଇଥିଲେ, ତାହାନୁସାରେ ବେଦୀରୁ ଭସ୍ମ ଝରିପଡ଼ିଲା। ୧ ରାଜାବଳୀ ୧୩:୪, ୫।

ଚିହ୍ନଟି ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ପୂରଣ ହେଲା, ଏବଂ ଯାରୋବାମଙ୍କ ହାତ ପକ୍ଷାଘାତଗ୍ରସ୍ତ ହେଲା।

> ତାହାପରେ ରାଜା ଉତ୍ତର ଦେଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏବେ ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁହଁ ନିବେଦନ କର, ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯେପରି ମୋର ହାତ ପୁଣି ଆଗର ଭଳି ହୋଇଯାଉ।" ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲେ, ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ହାତ ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବବତ୍ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଓ ଆଗର ଭଳି ହୋଇଗଲା। ପରେ ରାଜା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋ ସହିତ ଘରକୁ ଚାଲ, ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ସତେଜ କର; ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବି।" କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ଯଦି ତୁମ ଘରର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଦେଉ, ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଭିତରକୁ ଯିବି ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ନ ରୁଟି ଖାଇବି, ନ ପାଣି ପିଇବି। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ଏପରି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେ, 'ରୁଟି ଖାଅ ନାହିଁ, ପାଣି ପିଅ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେ ପଥରେ ଆସିଥିଲୁ, ସେହି ପଥରେ ପୁଣି ଫେରିବ ନାହିଁ।'" ତେଣୁ ସେ ଅନ୍ୟ ପଥରେ ଗଲେ, ଏବଂ ଯେ ପଥରେ ସେ ବେଥେଲକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେହି ପଥରେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ। ୧ ରାଜାବଳୀ ୧୩:୬–୧୦।

ଯୀଶୁ ସଦା ଗୋଟିଏ ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ ।ରା ସେହି ବିଷୟର ଶେଷକୁ ଚିତ୍ର ିତ କରନ୍ତ ି; ଏବଂ ପ୍ର ।ଚୀନ ସାକ୍ଷ ।ତ୍ ଇସ୍ର ।ଏଲର ଉତ୍ ର ଓ ଦକ୍ଷ ିଣ ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ଆରମ୍ଭ ସେହି ଇତିହାସରେ ଶେଷ ପାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଦୁଇଟି ଲାଠି ଏକ ଲାଠିରେ

ଯୋଡ଼ାଯାଏ, ଯାହା ଆତ୍ମ ିକ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ର ାଏଲର ଜାତିକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଯେଇତିହାସରେ ଦୁଇଟି ଲାଠି ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିଲା, ସେଠାରେ 1798 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳ ସମୟରେ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଉଭୟ ଲାଠି (ରାଜ୍ୟ) ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉତ୍ତୋଳନର ପୂର୍ବରୁ ସଂଗ୍ରହୀତ ହେଉଥିଲା। 1844 ମସିହାର ବସନ୍ତ ଋତୁର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ସମୟରେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ଏବଂ କାଥଲିକ୍ ଧର୍ମର କନ୍ୟାମାନେ ହେଲେ; ଏପରିକରେ ସେମାନେ ଯେରୋବିୟାମ୍ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟିତ ହୋଇଥିବା ଭଳି, ଜାଲିଆତ ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀର ଉଦ୍ଘାଟନକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲେ।

ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସଂଶୋଧନ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାଧନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଅରଣ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ, ପାରମ୍ପରିକ ଆଚାର ଓ ପ୍ରଥାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ବାହାର କରିଆଣିବେ। ମାର୍ଟିନ ଲୁଥରଙ୍କ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅଧିକ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଯାହା ଟାୟରର ବେଶ୍ୟାକୁ କେବଳ ଏକ ପୌତ୍ତଳିକ ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିରେ ଆବୃତ ଥିଲା। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ତାଙ୍କର ବନ୍ଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାହାର କରିଆଣିବା, ଯେପରି ସେ କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ମିଶରରେ ଦାସ ଥିଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବା ପାଇଁ ମିଶରର ଦାସତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ। 1798 ମସିହାରେ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଆଲୋକକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ଅସ୍ୱୀକାର 1844 ମସିହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସତ୍ୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଚିହ୍ନିପାରିବାକୁ ବାଧା ଦେଲା।

ବିଚାର-ଘଣ୍ଟାର ସନ୍ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ, ସେମାନେ ରୋମୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚର କନ୍ୟାମାନେ ହେବାକୁ ସୂଚିତ କଲା; ଏବଂ ପରେ ସେମାନେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀକୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଯାହାକୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା (ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ) ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଯାଇଛି। ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ ତାରିଖରେ, ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ବିଶ୍ୱସ୍ତ ମିଲରାଇଟମାନେ, ସେମାନେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଆଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା, କିନ୍ତୁ ପୌତ୍ତଳିକତାର ପ୍ରାଥମିକ ପରମ୍ପରା—ଅର୍ଥାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଉପାସନା—କୁ ଧାରଣ କରିରଖିଥିବା ସେହି ମିଥ୍ୟା ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀ ବିରୋଧରେ ଏକ ତିରସ୍କାର ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରି ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ମିଲରାଇଟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦର ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ।

ଯେରୋବୋଆମ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଘରକୁ ଆସି ନିଜକୁ ସ୍ୱସ୍ଥ କରିବାକୁ କରିଥିବା ଅନୁରୋଧ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାବେଳେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ। ସେହି ଆଜ୍ଞା ମିଲ୍ଲେରାଇଟ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଆଜ୍ଞା ଏହା ଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଯେ ପଥରେ ଆସିଥିଲେ ସେହି ପଥରେ ଫେରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ମିଲ୍ଲେରାଇଟ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଗୁଡ଼ିକରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲା। 1844 ମସିହାର ବସନ୍ତ ଋତୁରେ ଘଟିଥିବା ପ୍ରଥମ ନିରାଶାବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯିରିମିୟା ସେହି ଯିହୂଦୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକାକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ଏକ ଉଦାହରଣ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି।

> ତୁମ ବାକ୍ୟ ମାନେ ପ୍ର ାପ୍ତ ହେଲାପରେ ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭକ୍ଷ ଣ କଲି; ଏବଂ ତୁମ ବାକ୍ୟ ମୋର ହୃଦୟର ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲ ାସ ହେଲା; କାରଣ, ହେ ସେନାବଳଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱ ର ସଦାପ୍ର ଭୁ, ମୁଁ ତୁମ ନାମରେ ଆହ୍ୱାନିତ ହୋଇଅଛି। ମୁଁ ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଭାରେ ବସିଲି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଉଲ୍ଲ ାସ କଲି ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମ ହସ୍ତ ର କାରଣରୁ ଏକାକୀ ବସିଲି; କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ କ୍ରୋ ାଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛ। ମୋର ବେଦନା କାହିଁକି ଚିରସ୍ଥ ାୟୀ, ଏବଂ ମୋର ଘାଏ କାହିଁକି ଅସାଧ , ଯାହା ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରେ? ତୁମେ କି ମୋ ପାଇଁ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଏକ ମିଥ୍ୟ ାବାଦୀ ପରି, ଓ ବିଫଳ ହୁଏଥିବା ଜଳସ୍ରୋ ାତ ପରି ହେବ? ତେଣୁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ଫେରିଆସ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଆଣିବି, ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ନିକୃଷ୍ଟ ରୁ ମୂଲ୍ୟ ବାନକୁ ପୃଥକ କର, ତେବେ ତୁମେ ମୋର ମୁଖ ପରି ହେବ; ସେମାନେ ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରିଆସନ୍ତୁ ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଯିବନାହିଁ। ଏବଂ ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମକୁ ଘେରାଯାଇଥିବା

ପିତଳର ପ୍ର ାଚୀର ସଦୃଶ କରିଦେବି; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତୁମ ଉପରେ ପ୍ର ବଳ ହେବେ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଅଛି, ତୁମକୁ ରକ୍ଷ ା କରିବାକୁ ଓ ତୁମକୁ ଉଦ୍ଧ ାର କରିବାକୁ, ସଦାପ୍ର ଭୁ କହନ୍ତ ି। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ହାତରୁ ମୁକ୍ତ କରିବି, ଏବଂ ଭୟାନକମାନଙ୍କ ହାତରୁ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତ ିଦାନ କରିବି। ଯିରିମିୟ 15:16–21।

ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାବେଳେ, ଅର୍ଥାତ୍ 11 ଅଗଷ୍ଟ 1840 ରେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ପରାକ୍ରମୀ ଦୂତ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ଖୋଲା ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ନେଇ ଅବତରଣ କଲେ, ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ସେ ଯାଇ ସେହି ପୁସ୍ତକଟି ନେଇ ତାହା ଖାଉନ୍ତୁ। ଇତିହାସର ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁରେ ଯେମାନେ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଖାଇଥିଲେ, ଯିରିମିୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧୁ ସଦୃଶ ମିଠା ଥିଲା, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ "ହୃଦୟର" "ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ" ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ "ହାତ" ନିମନ୍ତେ, ଯିରିମିୟ "କ୍ରୋଧୋଦ୍ଦୀପ୍ତତାରେ" "ପୂର୍ଣ୍ଣ" ହେଲେ, ସେ "ଆହତ" ହେଲେ ଏବଂ "ନିରନ୍ତର ବେଦନାରେ" ରହିଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ "ହାତ" ନିମନ୍ତେ ଯିରିମିୟ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଯିରିମିୟଙ୍କ "ପ୍ରତି" "ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ସଦୃଶ" ଏବଂ "ବିଫଳ ଜଳସ୍ରୋତ ସଦୃଶ" ହୋଇଥିଲେ। 1843 ର ଚାର୍ଟର କିଛି ଆଙ୍କିକ ତଥ୍ୟର ଭୁଲ ଉପରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ "ହାତ" ରଖିଥିଲେ।

ଯିରିମିୟା ମିଲ୍ଲରୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ହବକ୍କୁକଙ୍କ ଦର୍ଶନ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲା। ଯିରିମିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହା ଏପରି ପ୍ରତୀତ ହୋଇଥିଲା ଯେ, "ବର୍ଷା" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ସେହି ସନ୍ଦେଶ ବିଫଳ ହୋଇଯାଇଛି। କିନ୍ତୁ ହବକ୍କୁକ କହିଥିଲେ, "କାରଣ ଦର୍ଶନ ଏଯାବତ୍ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ସେ କହିବ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା କହିବ ନାହିଁ; ଯଦିଓ ସେ ବିଳମ୍ବ କରେ, ତଥାପି ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର; କାରଣ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ସେ ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ।" ଯିରିମିୟା ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଈଶ୍ୱର ମିଥ୍ୟା କହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସନ୍ଦେଶଟି (ବର୍ଷା) ବିଫଳ ହୋଇଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେ କେବଳ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲା।

ତାହାପରେ ଈଶ୍ୱର ଯିରିମିୟଙ୍କୁ ଏହିପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ— "ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଫେରିଆସ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ନିଚ ବସ୍ତୁମଧ୍ୟରୁ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ପୃଥକ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ମୁଖସଦୃଶ ହେବ; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଫେରିଆସନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବା ନାହିଁ।" ଏହି ନିରାଶା ପରେ, ଯିରିମିୟ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବାକୁ ଥିବା ଏବଂ ବାର୍ତ୍ତା ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହେବାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନିରୁତ୍ସାହକୁ ଝାଡ଼ିଦେବାକୁ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ଯଦି ଯିରିମିୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ କରୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ନିଜର ମୁଖପାତ୍ର ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥାନ୍ତେ।

ଏହି ସମୟରେ ଆମର ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି, ଯିରିମିୟଙ୍କର ନିରାଶାକୁ ନେଇ "ଆନନ୍ଦ କରୁଥିବା" "ଠଠାକାରମାନଙ୍କର ସଭା" ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯିରିମିୟଙ୍କୁ କ'ଣ କହିଥିଲେ। ସେ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଠଠାକାରମାନେ ଯିରିମିୟଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ କେବେବି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବେ ନାହିଁ। ଯିରିମିୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯେମାନେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ଯେମାନେ ନିକଟତମ ସମୟରେ କାଥୋଲିକ ଧର୍ମର ପରିବେଷ୍ଟନକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଯିବାକୁ ବାଛିନେଇଥିଲେ ଏବଂ ବାବିଲୋନର କନ୍ୟାମାନେ, ବାଆଲ ଓ ଅଷ୍ଟାରୋଥର ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଯିରିମିୟ ଯିହୂଦୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ରେଖାର ସେହି ଏକେଇ ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ଯେରୋବୋଆମଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀକୁ ତିରସ୍କାର କରିଥିଲେ; ଏହିପରି ଭାବେ ସେ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟର ଇତିହାସର ଶେଷଭାଗରେ କାଥୋଲିକ ଧର୍ମର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିସଦୃଶ ମିଥ୍ୟା ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀର ପରିଚୟକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରୁଥିଲେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯେରୋବୋଆମଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଯେରୋବୋଆମ ଏକ ମିଳିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗଠନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ, ସେ ନ ଖାଇବେ, ନ ପିଇବେ, କିମ୍ବା ଯେ ପଥରେ ଆସିଥିଲେ ସେହି ପଥରେ ଫେରିବେ ନାହିଁ।

ତାହାପରେ ରାଜା ଦେବମନୁଷ୍ୟ ଙ୍କ ୁ କହିଲେ, "ମୋ ସହିତ ଘରକୁ ଆସ, ଏବଂ ନିଜକୁ ସତେଜ କର; ମୁଁ ତୁମକୁ ଏକ ପୁରସ୍କ ାର ଦେବି।" କିନ୍ତୁ ଦେବମନୁଷ୍ୟ ରାଜାଙ୍କ ୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ଯଦି ତୁମ ଘରର ଅର୍ଦ୍ଧ ାଂଶ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଦେଅ, ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଭିତରକୁ ଯିବି ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥ ାନରେ ମୁଁ ନ ରୁଟି ଖାଇବି, ନ ପାଣି ପିବି; କାରଣ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ

> ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ରା ମୋତେ ଏପରି ଆଜ୍ଞ ।ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେପରି କୁହାଯାଇଥିଲା, ‘ରୁଟି ଖାଅ ନାହିଁ, ପାଣି ପିଅ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେ ପଥରେ ତୁମେ ଆସିଥିଲ, ସେହି ପଥରେ ପୁଣି ଫେରି ଯିଅ ନାହିଁ।’ ୧ ରାଜାବଳୀ ୧୩:୭–୯।

ଯିହୂଦୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି, ଏଲିୟାଙ୍କ କାହାଣୀରେ ବାଆଲ ଓ ଅଷ୍ଟାରୋତର ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସମ୍ମତି ପ୍ରକାଶ କରେ। ନିଶ୍ଚୟ, ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ଏଲିୟାଙ୍କର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ, କାରଣ ମିଲର ଏଲିୟା ଥିଲେ। ଏଲିୟାଙ୍କ କାହାଣୀରେ, ବାଆଲ ଓ ଅଷ୍ଟାରୋତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଏକ ପ୍ରତାରଣାର ନୃତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ, ଯାହା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଅଗ୍ନି ଅବତରଣ କରି ଏଲିୟାଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଲା, ସେତେବେଳେ ତାହା ମୂର୍ଖତା ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା; ଏହା ଏପରିଭାବେ ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଣ୍ଡେଇଦିଆଯାଇବାକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ସୂଚିତ କରେ। ସେହି ଇତିହାସର ସଂଘର୍ଷ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏଲିୟାଙ୍କର ସଂଘର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲା, ଯିଏ ହେଲେ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ତା, ଯେତେବେଳେ ହେରୋଦିଆଙ୍କର କନ୍ୟା (ସାଲୋମି) ପ୍ରତାରଣାର ନୃତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲା। ହେରୋଦିଆଙ୍କୁ ଯିଜେବେଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯିଜେବେଲ କାଥଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚର ଏକ ପ୍ରତୀକ।

1844 ମସିହାରେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚମାନେ ହେରୋଦିଆସ୍‌ଙ୍କ (ଯେଜେବେଲ୍) କନ୍ୟା ସଲୋମେ ହେଲେ। ପ୍ରତାରଣାର ନୃତ୍ୟରେ ହେରୋଦ୍ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଧାଂଶ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଏହା ତାଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନରେ କରିଥିଲେ; ଏହା ଏପରିଭାବେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକର ପୂର୍ବଛାୟା ଦେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଦଶ ରାଜା, ଯେଉଁମାନେ ଆହାବ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ (ଦଶ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟର ରାଜା), ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ପାପାସୀଙ୍କୁ (ଯେଜେବେଲ୍) ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଅନ୍ତି। “ତୁମ ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଧାଂଶ” ଦେବା ଏକ ସଂଘବଦ୍ଧତାର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଯିହୂଦିଆରୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦକ୍ତା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଯାରୋବୋଆମଙ୍କୁ ଜଣାଉଥିଲେ ଯେ ସେ କେବେ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ରାଜା ସହିତ ଜୋଟ ଗଠନ କରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ଜାଲିଆତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାସନା ପ୍ରଣାଳୀକୁ ସମର୍ଥନ କରିବେ ନାହିଁ।

ପ୍ରଭୁ ଯିରେମିୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥାହିଁ କହିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ ଯେ “ପରିହାସକାରୀମାନଙ୍କ ସମାଜ” (ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ) ଯିରେମିୟଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯିରେମିୟ କେବେବି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବା ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ଯେ ପଥରେ ସେ ଆସିଥିଲେ ସେହି ପଥରେ ମଧ୍ୟ ଫେରିବା ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ଯିହୂଦୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ସେହି କାମଟି ନିଜେ କଲେ, କାରଣ ସେ ଯିହୂଦିଆକୁ ଫେରିବା ପୂର୍ବରୁ—ତାଙ୍କୁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ସମାପ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ—ଏକ ମିଥ୍ୟା ଓ ଭ୍ରମକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ହେଲେ।

> ଏବେ ବେଥେଲରେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ କ୍ତ ।ବାସ କରୁଥିଲେ; ସେହି ଦିନ ବେଥେଲରେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକ ଯେସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ କଥା ତାଙ୍କ ର ପୁଅମାନେ ଆସି ତାଙ୍କ ୁ କହିଲେ; ସେ ରାଜାଙ୍କ ୁ ଯେ କଥାମାନେ କହିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ୁ କହିଲେ। ତାହାପରେ ତାଙ୍କ ପିତା ସେମାନଙ୍କ ୁ କହିଲେ, ସେ କେଉଁ ପଥେ ଗଲା? କାରଣ ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକ କେଉଁ ପଥେ ଯାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପୁଅମାନେ ତାହା ଦେଖିଥିଲେ। ସେ ନିଜ ପୁଅମାନଙ୍କ ୁ କହିଲେ, ମୋ ପାଇଁ ଗଧାକୁ କାଠି ପକାଅ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗଧାକୁ କାଠି ପକାଇଲେ; ଏବଂ ସେ ତାହାର ଉପରେ ଚଢ଼ିଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପଛୁଆ ପଛୁଆ ଯାଇ, ତାଙ୍କ ୁ ଜଣେ ଓକ୍ ଗଛତଳେ ବସିଥିବାରେ ମିଳିଲେ; ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ୁ କହିଲେ, ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକ ତୁମେ କି? ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ହେଉଛି। ତାହାପରେ ସେ ତାଙ୍କ ୁ କହିଲେ, ମୋ ସହ ଘରକୁ ଚଳ, ଏବଂ ଭୋଜନ କର। ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମ ସହ ପଛକୁ ଫେରିପାରିବି ନାହିଁ, କିମ ୍ବା ତୁମ ସହ ଭିତରକୁ ଯାଇପାରିବି ନାହିଁ; ଏହି ସ୍ଥ ।ନରେ ମୁଁ ତୁମ ସହ ଭୋଜନ କରିବି ନାହିଁ, କିମ ୍ବା ପାଣି ପିବି ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ରା ମୋତେ କୁହାଯାଇଥିଲା, ତୁମେ ସେଠାରେ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, ପାଣି ପିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେ ପଥରେ ଆସିଥିଲା, ସେହି ପଥରେ ପୁଣି ଫେରିବ ନାହିଁ। ସେ ତାଙ୍କ ୁ କହିଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପରି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ କ୍ତ ।; ଏବଂ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ରା ଜଣେ ଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ, ତାଙ୍କ ୁ ତୁମ ସହ ତୁମ ଘରକୁ ପଛକୁ ନେଇଆସ, ଯେପରି ସେ ଭୋଜନ କରିବେ ଏବଂ ପାଣି ପିବେ। କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ୁ ମିଥ୍ୟ ।କହିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ସହ ପଛକୁ ଫେରିଗଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଘରରେ ଭୋଜନ କଲେ ଓ ପାଣି ପିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଭୋଜନର ମେଜରେ ବସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ କ୍ତ ।ଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା, ଯିଏ ତାଙ୍କ ୁ ପଛକୁ ଆଣିଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱ ରରେ କହିଲେ, ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତ ି, ତୁମେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଛ, ଏବଂ ସଦାପ୍ର ଭୁ ତୁମ ପରମେଶ୍ୱ ର ତୁମକୁ

ଯେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ପାଳନ କରିନାହାଁ; ବରଂ ତୁମେ ପଛକୁ ଫେରିଆସିଛ, ଏବଂ ଯେ ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ କହିଥିଲେ, ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ, ପାଣି ପିବ ନାହିଁ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତୁମେ ଭୋଜନ କରିଛ ଓ ପାଣି ପିଇଛ; ତେଣୁ ତୁମ ମୃତଦେହ ତୁମ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସମାଧିକୁ ଆସିବ ନାହିଁ।

ଏବଂ ଏପରି ହେଲା, ସେ ରୁଟି ଖାଇସାରିବା ପରେ ଏବଂ ପାନ କରିସାରିବା ପରେ, ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗଧାକୁ କାଠି ପକାଇଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ, ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ପଛକୁ ଆଣିଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ଯିବା ପରେ, ପଥରେ ଗୋଟିଏ ସିଂହ ତାଙ୍କୁ ମିଶିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମାରିଦେଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୃତଦେହ ପଥରେ ପଡ଼ିରହିଲା, ଏବଂ ଗଧାଟି ତାହାର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇରହିଲା, ସିଂହଟି ମଧ୍ୟ ସେହି ମୃତଦେହର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇରହିଲା। ଏବଂ ଦେଖ, ଲୋକେ ସେହି ପଥରୁ ଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ ପଥରେ ପଡ଼ିଥିବା ମୃତଦେହକୁ ଏବଂ ମୃତଦେହର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସିଂହକୁ ଦେଖିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଆସି ସେହି କଥାକୁ ସେହି ସହରରେ କହିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ବାସ କରୁଥିଲେ। ଏବଂ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ତାଙ୍କୁ ପଥରୁ ପଛକୁ ଆଣିଥିଲେ, ସେ ଏହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଏହିଜଣେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ, ଯିଏ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇଥିଲେ; ଏହି କାରଣରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ସିଂହଙ୍କ ହାତକୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେଲେ, ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଫାଡ଼ିଦେଇଛି ଏବଂ ମାରିଦେଇଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ତାହାନୁସାରେ। ଏବଂ ସେ ନିଜ ପୁଅମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋ ପାଇଁ ଗଧାକୁ କାଠି ପକାଅ। ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ କାଠି ପକାଇଲେ। ଏବଂ ସେ ଯାଇ ତାଙ୍କର ମୃତଦେହକୁ ପଥରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ମୃତଦେହର ପାଖରେ ଗଧା ଓ ସିଂହ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ; ସିଂହଟି ମୃତଦେହକୁ ଖାଇନଥିଲା, କିମ୍ବା ଗଧାକୁ ଫାଡ଼ିନଥିଲା। ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ମୃତଦେହକୁ ଉଠାଇ ଗଧାର ଉପରେ ରଖିଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ପଛକୁ ଆଣିଲେ; ଏବଂ ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ସହରକୁ ଆସିଲେ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେବାକୁ। ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ମୃତଦେହକୁ ନିଜ କବରରେ ରଖିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶୋକ କରି କହିଲେ, ହାୟ, ମୋର ଭାଇ! ଏବଂ ଏପରି ହେଲା, ସେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଇସାରିବା ପରେ, ସେ ନିଜ ପୁଅମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମରିଯିବି, ସେତେବେଳେ ଯେ ସମାଧିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ କବର ଦିଆଯାଇଛି, ସେହି ସମାଧିରେ ମୋତେ କବର ଦିଅ; ମୋର ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କର ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ପାଖରେ ରଖ; କାରଣ ବେଥେଲରେ ଥିବା ବେଦୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏବଂ ଶମରିଆର ସହରମାନଙ୍କରେ ଥିବା ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗୃହ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ଯେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ପୂରଣ ହେବ। 1 Kings 13:11–32.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

"ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି କୌଣସି ବିଷୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ ବୋଲି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ସେହି ସତ୍ୟ ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟରୂପେ ଅବିଚଳ ରହିବାକୁ ହେବ। ଈଶ୍ୱର ଯେ ଆଲୋକ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ବିପରୀତ କୌଣସି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଧାରଣାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। ଲୋକମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏମିତି ଏମିତି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନେଇ ଉଠିବେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଯେ ସତ୍ୟ, ଈଶ୍ୱର ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତିରୂପେ ଆମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ସତ୍ୟ କ'ଣ, ସେ ସ୍ୱୟଂ ଆମକୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି। ଜଣେ ଉଠିବେ, ପୁଣି ଆଉ ଜଣେ, ନୂତନ ଆଲୋକ ନେଇ, ଯାହା ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରମାଣସହିତ ଈଶ୍ୱର ଯେ ଆଲୋକ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରିବ। ଏହି ସତ୍ୟ ସ୍ଥାପନରେ ଅର୍ଜିତ ଅନୁଭବର ମାଧ୍ୟମରେ ଯାଇଥିବା କେବଳ କିଛିଜଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଆସିଛନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର କୃପାକରି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନଃ ପୁନଃ ସେହି ଅନୁଭବକୁ କହିଯାଆନ୍ତୁ, ଯାହାର ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନେ ଯାଇଥିଲେ, ଯେପରି ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସର୍ବଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିଥିଲେ। ଏବଂ ଯେମାନେ ଧ୍ୱଜବାହକ ମୃତ୍ୟୁରେ ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଲେଖନୀର ପୁନର୍ମୁଦ୍ରଣ ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହିବାକୁ ହେବ। ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଏହିପରିଭାବେ ସେମାନଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣାଯିବ। ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ସତ୍ୟ କ'ଣ, ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିବେ।

"ଆମ ଆସ୍ଥାର ବିଶେଷ ସତ୍ୟ ବିନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ବାର୍ତ୍ତା ନେଇ ଯେମାନେ ଆସନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ କଥାମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନୁହେଁ। ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରବାଣୀର ଏକ ବହୁଳ ସମୁଚ୍ଚୟ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜେମାନେ ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ସ୍ତୂପୀଭୂତ କରନ୍ତି। ଗତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଧରି ପୁନଃ ପୁନଃ ଏହିପରି କରାଯାଇଛି। ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି ଶାସ୍ତ୍ରବାଣୀ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଏବଂ

ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ଉଚିତ, ତଥାପି ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଗ—ଯଦି ଏପରି ପ୍ରୟୋଗ ଏହି ପଚାଶ ବର୍ଷ ଧରି ଈଶ୍ୱର ଯେଉଁ ଭିତ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର ରଖିଆସିଛନ୍ତି ତାହାରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭକୁ ସରାଇ ଦେଏ—ତେବେ ସେହି ପ୍ରୟୋଗ ଏକ ମହା ଭୁଲ। ଯେ ଏପରି ପ୍ରୟୋଗ କରେ, ସେ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେହି ଅଦ୍ଭୁତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ଯାହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିବା ପୂର୍ବତନ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରଭାବ ଦେଇଥିଲା।"

"ପ୍ରାଚୀନ ଢଙ୍ଗର ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ନୁହେଁ। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯଦି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ସେହି ସତ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ, ଯାହା ଆମକୁ ଆଜି ଯେପରି ଅଛୁଁ ସେପରି କରିଛି।"

"ଏହି ବିଷୟରେ ଆମେ ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଉଚିତ; କାରଣ, ସେ ଶାସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଶୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ। ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅତୀତ ଅନୁଭବ ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତି ଥିଲା। ଆମ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଥିଲା; ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲୁ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପରିଚାଳନା ଅଧୀନରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ଯେ ସମସ୍ତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ଭୂମିକା ନେଇନଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୀରବ ରହିବା ହିଁ ପ୍ରଜ୍ଞା। ଈଶ୍ୱର କେବେ ନିଜକୁ ନିଜେ ବିରୋଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯଦି ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ବାଧ୍ୟ କରି ସେହି କଥାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଲଗାଯାଏ ଯାହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଅପପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ। ଆଉ ଜଣେ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଆଉ ଜଣେ, ଉଠିବେ ଏବଂ କଥିତ ମହାନ ଆଲୋକ ଆଣିବେ, ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ଦାବି କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଆମେ ପୁରୁଣା ସୀମାଚିହ୍ନମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦୃଢ଼ ରହୁଛୁ। [1 ଯୋହନ 1:1–10 ଉଦ୍ଧୃତ।]

"ମୁଁ ଏହା କହିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଆମେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବୁ, କାରଣ ସେହି ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି ଯେତେବେଳେ ପାପକୁ ତାହାର ଯଥାର୍ଥ ନାମରେ ଡାକିବା ଅବଶ୍ୟକ। ଆମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଧିତ ହେଉଛୁ, ଯେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ଗୌରବକୁ ଖୋଜନ୍ତି। ସେମାନେ ଚାହାନ୍ତି ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ବୋଲି ମନେ କରାଯାଉ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ଦାବି କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ଯେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହି ତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ନେଇଯିବ, ଯାହାକି ପରେପରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଧରି ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଆସୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ସ୍ଥିର କରିଆସୁଛନ୍ତି।" Selected Messages, book 1, 161.